

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Θέμα: Αίτημα για αποκατάσταση των νεοπροσφύγων

Σχετικά με την επιστολή με αίτημα την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος των νεοπροσφύγων / παλινοστούντων, ποντιακής καταγωγής, από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Αρ. Πρωτ.
Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΠΑΒ	2731
23 ΦΕΒ. 2012	

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ <fotgeorgakopoulou@gmail.com>

Fwd: ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ Νικολόπουλο

1 μήνυμα

Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>

31 Ιανουαρίου 2012 11:12 π.μ.

Προς: ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ <fotgeorgakopoulou@gmail.com>

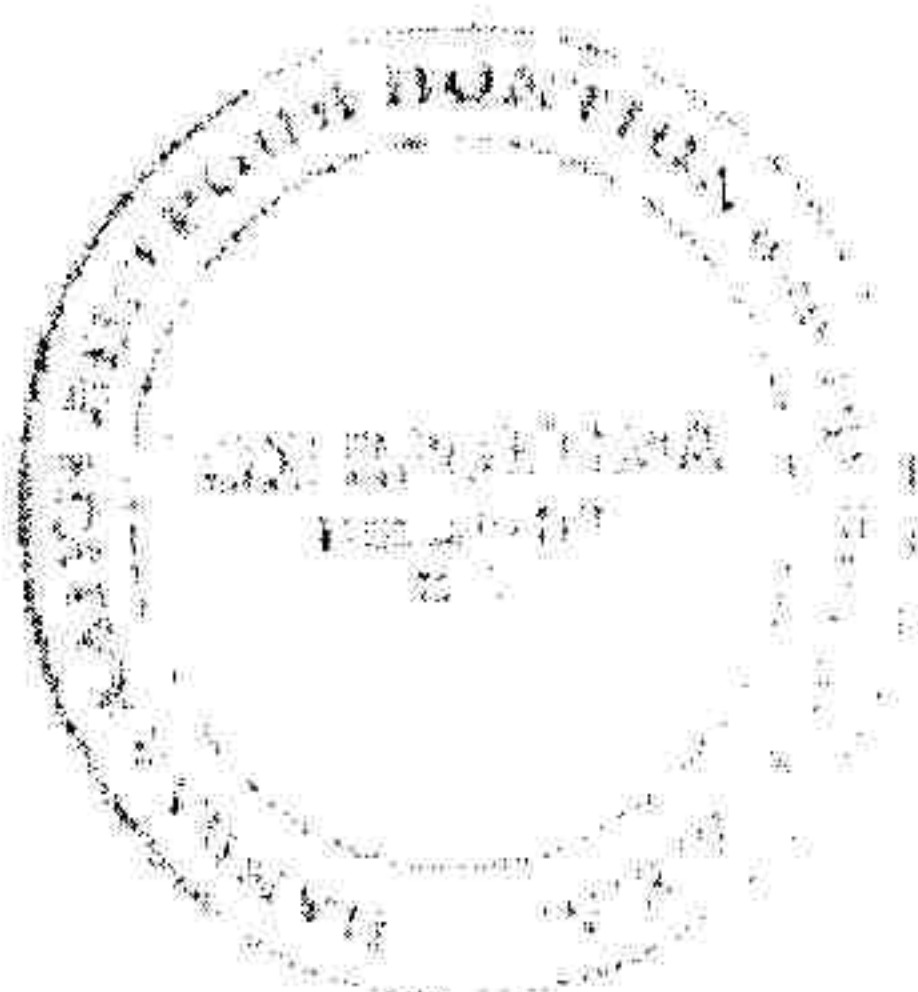
ΝΑ ΤΑ ΔΕΙ!

----- Προωθημένο μήνυμα -----

Από: ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ <grafeiodimarxou@aspropyrgos.gr>

Ημερομηνία: 30 Ιανουαρίου 2012 2:19 μ.μ.

Θέμα: ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ Νικολόπουλο

Προς: ninikolopoulos@gmail.com**ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΗ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ****ΔΗΜΟΣ****ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ****Αθήνα, 28 Ιανουαρίου 2012****ΠΡΟΣ****Τον Κο Νικολόπουλο Νίκο****ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ****Αξιότιμε, κ. Νικολόπουλο,**

επικοινωνούμε μαζί σας, με την παρούσα επιστολή μας, ενόψει της επικείμενης συζήτησης, στην ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, στις συνεδριάσεις της 1^{ης} και 2^{ας} Φεβρουαρίου 2012, του

σχεδίου νόμου, υπό τον τίτλο «Ποινική προστασία περιβάλλοντος- ... -Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής». Γνωρίζουμε το ζωηρό ενδιαφέρον της Βουλής, για τη δίκαια και οριστική αντιμετώπιση του καυτού προβλήματος, που αφορά στη στεγαστική αποκατάσταση των νεοπροσφύγων / παλιννοστούντων, ποντιακής καταγωγής, από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Διαπιστώσαμε, επίσης, τη σφαιρική γνώση των μελών της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, για όλους τους παράγοντες, που διαιωνίζουν ένα απαράδεκτο ζήτημα, εδώ και είκοσι πέντε (25) σχεδόν χρόνια. Γι αυτό, σας απευθύνουμε ύστατη έκκληση, για την ανάληψη πρωτοβουλίας, στο πλαίσιο της συζήτησης και ψήφισης, του προαναφερθέντος νομοθετήματος, από την Ολομέλεια του Κοινοβουλίου, δια της οποίας να τερματισθεί η ταλαιπωρία των νεοπροσφύγων/παλιννοστούντων.

Συγκεκριμένα, σας παρακαλούμε να περιληφθεί, στο κείμενο του νόμου, που θα ψηφίσει η Εθνική Αντιπροσωπεία, ειδικό άρθρο, δια του οποίου, αφενός να υπογραμμίζεται η ισχύς του ν. 2790/2000, ο οποίος άλλωστε δεν καταργήθηκε με κανένα μεταγενέστερο νόμο, ούτε και με το ν.4014/2011. Αφετέρου, να διασφαλίζεται η συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του, και παράλληλα, να κλείνει και το τελευταίο, μεγάλο ζήτημα, που ταλανίζει, επί ¼ του αιώνα, τους νεοπρόσφυγες / παλιννοστήσαντες. Το κείμενο του άρθρου, θα μπορούσε να διαμορφωθεί ως εξής:

Είμαστε βέβαιοι ότι, κατανοείτε τις τεράστιες εθνικές και κοινωνικές διαστάσεις του προβλήματος, και τους λόγους που επιβάλλουν, η Εθνική Αντιπροσωπεία, να κλείσει -επιτέλους- αυτό το κεφάλαιο. Σας ευχαριστούμε, εκ των προτέρων, για όποια πρωτοβουλία αναλάβετε, και είμαστε στη διάθεσή σας, προκειμένου να παράσχουμε οποιοδήποτε άλλο στοιχείο ή διευκρίνιση κρίνετε ότι απαιτείται.

Με ιδιαίτερη τιμή,

για την Παμποντιακή

για το

για την

**Ομοσπονδία Ελλάδος,
Νεοπροσφύγων**

Δήμο Ασπροπύργου

Επιτροπή

Γεώργιος Παρχαρίδης

Νικόλαος Μελετίου

Γαβριήλ Αβραμίδης

Καθηγητής Ιατρικής Α.Π.Θ.

Δήμαρχος Ασπροπύργου

Μέλος Δ.Σ της Π.Ο.Ε.

Πρόεδρος της Π.Ο.Ε.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Γεώργιος Παρχαρίδης (Πρόεδρος Π.Ο.Ε): 6974 882087,

Νικόλαος Μελετίου (Δήμαρχος Ασπροπύργου): 6974 263761.

Γαβριήλ Αβραμίδης (Μέλος Δ.Σ. της Π.Ο.Ε): 6972 224498.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Σας απευθύνουμε, σήμερα, το παρόν υπόμνημα, όχι απλά για να επισημάνουμε, για μια ακόμη φορά, ένα σοβαρότατο, εθνικό και κοινωνικό ζήτημα, αλλά -κυρίως- προκειμένου να διακηρύξουμε δημόσια μια απόφαση: Η δευτεροβάθμια οργάνωση των ποντιακών σωματείων της χώρας, μαζί με πολλούς Δήμους από όλη την Ελλάδα, σας ζητούμε να αναλάβετε πρωτοβουλία ώστε, να δοθεί τέλος στην πολύχρονη ταλαιπωρία των νεοπροσφύγων, Ποντίων, από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Η Παμποντιακή Ομοσπονδία, ως δευτεροβάθμια οργάνωση του Ποντιακού Ελληνισμού, στη Χώρα μας, εκπροσωπώντας τα τετρακόσια (400) Σωματεία - μέλη της, υπενθυμίζει ότι, οι Έλληνες από την πρώην ΕΣΣΔ που εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Ελλάδα αποτελούν ένα πολύτιμο εθνικό δυναμικό, που τέρας της γραφειοκρατίας ταλαιπωρεί και εμπαίζει, εδώ και 20 χρόνια και πλέον.

Για να γίνει κατανοητή η ουσία του ζητήματος, επιτρέψτε μας, μια σύντομη αναδρομή, στο ιστορικό της έλευσης των νεοπροσφύγων και στο άλυτο ζήτημα της στεγαστικής τους αποκατάστασης.

Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, από το 1985 και μετά, η Ελληνική Πολιτεία, αποφασίζει να απευθύνει πρόσκληση έλευσης στην «ιστορική τους Πατρίδα», προς τους ομογενείς με καταγωγή από τον Πόντο, που ζουν στις δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Βρισκόμαστε, στην ταραχώδη περίοδο πτώσης του σοβιετικού καθεστώτος, η οποία, σε άλλες περιπτώσεις, συνοδεύεται από αιματηρές ταραχές, όπως γίνεται στην Αμπχαζία και στη Γεωργία, και σε άλλες, όπως σε περιοχές της Κεντρικής Ασίας, από βάσιμους φόβους επέκτασης των ανταγωνισμών ή και συγκρούσεων, που ήδη μαίνονται σε πολλές από τις παρευξείνιες δημοκρατίες.

Σημειώστε ότι, οι ξεχασμένοι Έλληνες, στους οποίους απευθύνεται η Ελληνική Πολιτεία, και τους καλεί να εγκαταλείψουν τις εστίες και τα υπάρχοντά τους, κουβαλούν ήδη, δυο προσφυγιές! Η πρώτη, ήρθε στα 1922-1923, όταν αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τον Πόντο, και να περάσουν στο έδαφος της Σοβιετικής Ένωσης. Κι η δεύτερη προσφυγιά, είναι εκείνη που τους επιφύλαξε ο σταλινισμός, όταν τους εκτόπιζε στις δημοκρατίες της κεντρικής Ασίας.

Σ' αυτούς τους Έλληνες απευθύνθηκε, λοιπόν, από το 1985 και μετά, η Ελληνική Πολιτεία, δια των Διπλωματών της, που υπηρετούσαν στη Μόσχα. Άσχετα αν, μέχρι τότε, και επί εβδομήντα (70) ολόκληρα χρόνια, αγνοούσε -επίσημα- την ύπαρξή τους, υπακούοντας -για μια ακόμη φορά- σε προφανείς σκοπιμότητες, που την υποχρέωναν να περιφρονεί τα δεινά, που γνώριζε ότι υφίσταντο στη Σοβιετική Ένωση.

Την ώρα της κατάρρευσης του σοβιετικού καθεστώτος, οι εκπρόσωποι της Διπλωματικής Αποστολής της Ελλάδας στην Ε.Σ.Σ.Δ, άρχισαν να διανέμουν, στους δις πρόσφυγες, Έλληνες με καταγωγή από τον Πόντο, έγγραφα δια των οποίων, η Ελληνική Πολιτεία τους καλούσε να εγκαταλείψουν τις εστίες τους, και να έρθουν για μόνιμη εγκατάσταση στη «μητέρα – Πατρίδα». Κι επειδή, γνώριζε ότι, απευθύνεται σε ανθρώπους που ξεριζώθηκαν δυο φορές, και παρ' όλα αυτά, ξεπέρασαν τις αντιξοότητες του πρόσφυγα, κι «έκαναν προκοπή» στον τόπο της νέας εγκατάστασής τους, την οποία θα εγκατέλειπαν, η Ελλάδα τους υποσχόταν, δεσμευόταν εγγράφως, για δύο -κυρίως- ζητήματα: για τη στεγαστική τους αποκατάσταση, και για την απασχόλησή τους. Κάθε ένα από τα επίσημα έγγραφα, που απευθύνονταν ονομαστικά σε όλους τους ομογενείς, έφερε τη σφραγίδα της διπλωματικής αποστολής της Ελλάδας, στη Μόσχα, και την υπογραφή του επικεφαλής της ελληνικής πρεσβείας, στη ρωσική πρωτεύουσα.

Έτσι, σε σύντομο χρόνο, είτε με την επιχείρηση «Χρυσόμαλλο Δέρας», είτε οδικώς, με τα αυτοκίνητά τους, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, ποντιακής καταγωγής, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ιστορικής τους πατρίδας! **Εγκατέλειψαν το βιος τους, πήραν τα οστά των προγόνων τους, το εικονοστάσι, ένα σακουλάκι χώμα, απ' τη γη που πότισαν με τον ιδρώτα και τα δάκρυα της προσφυγιάς τους, κι όσα απ' τα υπάρχοντά τους μπορούσαν να μεταφερθούν, και κίνησαν για την Ελλάδα, με λαχτάρα, αισιοδοξία και πίστη.** Δυστυχώς, όμως, είχαν κι αυτοί, τη μοίρα των προσφύγων του 1922!

Οι δεσμεύσεις, που αποτυπώθηκαν στα επίσημα έγγραφα της Ελληνικής Πολιτείας, με τα οποία τους παρακίνησε να αφήσουν τον τόπο της δεύτερης προσφυγιάς τους, σε πολύ σύντομο χρόνο αποδείχτηκαν χωρίς αντίκρισμα! Βαρύγδουπες δηλώσεις, εξαγγελίες, πολυδιαφημισμένα προγράμματα υποδοχής και αποκατάστασης, αποδείχτηκε ότι δεν είχαν ουσιαστικό περιεχόμενο. Έτσι, οι νεοπρόσφυγες, μόλις συνειδητοποίησαν τον «τρίτο εφιάλτη», αναγκάστηκαν να «βγάλουν στο σφυρί» την οικοσκευή τους, για να επιβιώσουν, κι όταν συνήλθαν από το ισχυρό σοκ, άρχισαν να αναζητούν τόπους και τρόπους επιβίωσης. Η διάψευση των υποσχέσεων για γη και στέγη, στην έρημη ελληνική ύπαιθρο, ώθησε τους περισσότερους νεοπρόσφυγες στα μεγάλα αστικά κέντρα, και κυρίως στη Θεσσαλονίκη, και στην Αθήνα. Έπεσαν, «με τα μούτρα» στη δουλειά, κι οι περισσότεροι εξ αυτών, έκαναν και δυο μεροκάματα το 24ωρο, για να ορθοποδήσουν. Στο μεταξύ, η **Ελληνική Πολιτεία, είτε με το Εθνικό Ίδρυμα Υποδοχής και Αποκατάστασης, Παλιννοστούντων Ομογενών Ελλήνων, είτε μέσω των αρμόδιων Υπουργών, των Πρωθυπουργών, των Αρχηγών Κομμάτων, δεν έπαψε στιγμή να τους υπόσχεται αποκατάσταση, που, ωστόσο, δεν ήρθε ποτέ!**

Με σκληρή δουλειά, κι αιματηρές οικονομίες, οι περισσότεροι από τους νεοπρόσφυγες, όταν αντιλήφθηκαν ότι, μάταια ανέμεναν εκπλήρωση των απατηλών υποσχέσεων, έκαναν το αυτονόητο: **Αγόρασαν μια «φλούδα γης», σε περιοχές όπου αυτή δεν ήταν ακριβή, δηλαδή, στις παρυφές των μεγαλουπόλεων.** Κι εκεί, με ομαδική εργασία και αλληλοβοήθεια, με «εργατεία», όπως τη λένε, επανέλαβαν αυτό που έκαναν, τουλάχιστο δυο φορές, μέσα στον 20^ο αιώνα, οι ίδιοι ή οι πρόγονοί τους. «Έβαλαν ένα κεραμίδι», πάνω απ' τις οικογένειές τους, δυστυχώς «αυθαίρετο», σαν την αυθαιρεσία της Ελληνικής Πολιτείας, που -επί 20 και πλέον χρόνια- τους υπόσχεται τη στεγαστική αποκατάσταση, για την οποία δεσμεύτηκε, ενυπόγραφα και επίσημα, και ποτέ δεν την κάνει πράξη!

Υπό το βάρος των τύψεων, αλλά κι επειδή οι νεοπρόσφυγες συνιστούσαν χρήσιμη και ενίοτε κρίσιμη μάζα ψηφοφόρων, έκτοτε, η ίδια Ελληνική Πολιτεία, φρόντιζε να εξαιρεί τους νεοπρόσφυγες, από την εφαρμογή των νόμων περί αυθαίρετων κτισμάτων. Με αυτόν τον τρόπο, επέτρεψε τη σύνδεση των σπιτιών τους, με όλα τα δίκτυα κοινής ωφέλειας. Τους παρασχέθηκε η δυνατότητα, «κατ' εξαίρεση», να ηλεκτροδοτήσουν το αυθαίρετό τους, να συνδεθούν στα δίκτυα της ύδρευσης και τηλεφώνου! Ωστόσο, όλα αυτά ήταν επουσιώδη, από τη στιγμή που παρέμενε άλυτο το πρόβλημα της νομιμοποίησης των κατοικιών τους!... Η ιστορική τους Πατρίδα, αυτή που τους υποσχέθηκε στέγη και εργασία, και τους επιφύλαξε κοινωνικό περιθώριο και «εμπόριο ελπίδας», ξέχασε όσες δεσμεύσεις ανέλαβε απέναντί τους, και τους θυμάται μόνο, όταν αναζητά «αγελάδες εσόδων»!...

Τους καταλόγισε υπέρογκα, δυσβάσταχτα πρόστιμα, για την αυθαίρετη δόμηση! Η μητέρα -Πατρίδα, που θα τους χορηγούσε κατοικίες!... Κι επιπλέον, τους έστειλε και το Ι.Κ.Α., που απαιτεί να καταβάλλουν ένσημα, για τα σπίτια που ανέγειραν οι ίδιοι, ως χτίστες. Μάλιστα, το ΙΚΑ, υπηρετώντας μιαν ανέντιμη, προφανέστατα ταμειακή σκοπιμότητα, ακόμη και σε όσους πλήρωσαν, δεν αναγνώρισε ποτέ, ως δικά τους, τα εν λόγω ένσημα, αλλά τα βάφτισε «υπέρ αγνώστων»!

Δυο δεκαετίες και πλέον, όποτε ξεχειλίζει «το ποτήρι της αγανάκτησης» των νεοπροσφύγων, και κατ' έθιμο, στις παραμονές όλων των εκλογικών αναμετρήσεων, οι Κυβερνήσεις του Τόπου, επιδίδονται στο παιχνίδι των εκπτώσεων και των εντυπώσεων! Αφού πρώτα αποστέλλουν παραφουσκωμένου λογαριασμούς, με τόκους επί τόκων, εξαγγέλλουν ποσοστιαίες μειώσεις, στα πρόστιμα των αυθαιρέτων, και στα ένσημα του ΙΚΑ. Αποτέλεσμα; Οι νεοπρόσφυγες να βρίσκονται διαρκώς σε κατάσταση ομηρείας, αφού είναι αδύνατο να καλύψουν τις τεχνητά πολλαπλασιαζόμενες οφειλές τους, στο μεγαλύτερο οφειλέτη τους, το Ελληνικό Κράτος!

Αυτή τη διαδρομή επιφύλαξε, «η μητέρα-Πατρίδα» στους ομογενείς, ποντιακής καταγωγής, που εγκατέλειψαν, κατόπιν προτροπής της, τις εστίες τους, στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Πριν από 11 χρόνια, υπό το βάρος των διαμαρτυριών τους, και της κοινωνικής κατακραυγής, η Πολιτεία ψήφισε το ν.2790/2000, που προέβλεπε την ατελή έκδοση οικοδομικής άδειας, για κατοικίες, μέχρι 120 τ.μ., ή την ένταξη των οικισμών τους, στα σχέδια πόλεων, ή σε τοπικά ρυμοτομικά. Ωστόσο, κι αυτός ο νόμος, όσο ωραία περιέγραφε την αποκατάστασή τους, άλλο τόσο κατέστη «γράμμα κενό». Κι αυτό, επειδή το αρμόδιο Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, ΠΕΚΑ ή όπως αλλιώς ονομαζόταν, κατά καιρούς, κωλυσιεργεί συστηματικά, καθυστερεί κατά συνήθεια και κατ' έθιμο, πάνω από 10 χρόνια, με αποτέλεσμα να «αραχνιάζουν», επί δεκαετίες, τα κατατεθειμένα σχέδια πόλεων, ή τα

, και να διακωλύεται η εκκρεμότητα με τις κατοικίες των νεοπροσφύγων!

Μέσα από αυτήν την πορεία, το πρόβλημα ζει ως το 2011, οπότε επιχειρείται η πιο ωμή απόπειρα να μπει «ταφόπλακα» στις δεσμεύσεις που ανέλαβε η «μητέρα – Πατρίδα», απέναντι στους νεοπρόσφυγες!... Αφού περίμεναν μάταια, πάνω από 20 χρόνια, να υλοποιηθούν όσα τους έταξε η Πολιτεία, όσα υποσχέθηκαν Πρωθυπουργοί και οι αρμόδιοι Υπουργοί, διαπιστώνουν την πρόθεση των σημερινών αρμοδίων, μαζί με τα αυθαίρετα αξίας, να οι δικές τους κατοικίες θα υπόκεινται στις διατάξεις του ν.4014/2011. Έτσι, το πρόβλημά τους, από «εθνικό θέμα», μετατράπηκε επιμέρους στόχο, που εντάσσεται στο γνωστό «σαφάρι των εσόδων», προκειμένου να ικανοποιηθούν οι επιταγές των δανειστών της Χώρας! Οι νεοπρόσφυγες πλέον, καλούνται να «τακτοποιήσουν», το κεραμίδι που έβαλαν πάνω απ' τα παιδιά τους, κατά κανόνα, σε ακραία υποβαθμισμένες περιοχές. Ο ψυχρός νομοθέτης, τους έβαλε «στο ίδιο τσουβάλι», με εκείνους που έχτισαν αυθαίρετα σε πανάκριβες, αριστοκρατικές περιοχές, σε δασικές εκτάσεις, σε ορεινά ή παραθαλάσσια θέρετρα, σε καταπατημένες εκτάσεις!

Μπροστά σ' αυτήν, την τελευταία πράξη, ενός εθνικού και κοινωνικού δράματος, που διαρκεί πάνω από δυο δεκαετίες, και με δεδομένη πια, την εξάντλησή τους, την αγανάκτησή τους, την εξουθένωσή τους, από μια κοροϊδία δίχως τέλος, οι νεοπρόσφυγες, Έλληνες με καταγωγή από τον Πόντο, μια επιλογή έχουν: Να καλέσουν, για τελευταία φορά, την Ελληνική Πολιτεία, να φανεί συνεπής, στις δεσμεύσεις που ανέλαβε! Διαφορετικά, με επικεφαλής την Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος, τη συλλογική έκφραση εκατομμυρίων Ελλήνων, με καταγωγή από τον Πόντο, με τη συμπαράσταση όσων φορέων της Αυτοδιοίκησης σταθούν αλληλέγγυοι στον αγώνα τους, να διεκδικήσουν, νομικά πλέον, τους οφείλονται, στα ελληνικά, στα ευρωπαϊκά και σε διεθνή όργανα απονομής δικαιοσύνης!... Και, στην περίπτωση αυτή, στην απαίτηση αποζημίωσης, θα περιληφθούν, κι εκείνοι οι νεοπρόσφυγες, που έχουν νόμιμη κατοικία.

Σήμερα, απευθύνουν έκκληση, η Βουλή των Ελλήνων, να περιλάβει, στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου του ΥΠΕΚΑ, άρθρο που θα υπογραμμίζει ότι, οι αυθαίρετες κατοικίες, εκτός σχεδίου, των νεοπροσφύγων, δεν διέπονται από το ν.4014/2011, από τη στιγμή που -μάλιστα- αυτός δεν καταργεί ούτε το ν.2790/2000, ούτε το σύνολο της νομοθεσίας που αφορά την αποκατάσταση των νεοπροσφύγων/

παλιννοστούντων! Να εφαρμοστούν -επιτέλους- οι εν ισχύ αποκαταστατικοί νόμοι, και κυρίως ο ν. 2790/2000, σε ό,τι αφορά στις εγκρίσεις των σχεδίων πόλης ή των τοπικών ρυμοτομικών.

Σε διαφορετική περίπτωση, κι επειδή, η Παμποντιακή Ομοσπονδία, και οι Δήμοι της Χώρας, οι οποίοι αντιμετωπίζουν, μόνοι τους και εξ ιδίων πόρων, πληθώρα προβλημάτων που άπτονται της αποκατάστασης των νεοπροσφύγων, έχοντας ολοκληρώσει τη σχετική νομική προεργασία, θα επιλέξουν τη μία οδό που τους απέμεινε: Να προσφύγουν στην ελληνική Δικαιοσύνη, ζητώντας την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Πολιτεία. Και στη συνέχεια, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, και σε όλους τους διεθνείς δικαιοδοτικούς οργανισμούς, διεκδικώντας αναδρομικά, όχι μόνο ό,τι απορρέει από την υποχρέωση που ανέλαβε η Ελλάδα, έναντι των νεοπροσφύγων, αλλά και οτιδήποτε άπτεται της συνθήκης της Λωζάννης, και αφορά στην ανταλλάξιμη περιουσία των προσφύγων του 1923, οι οποίοι δικαιούνται αποκατάστασης.

Υπενθυμίζοντας πως, η συνθήκη αυτή, που είναι υπέρτερη οιαδήποτε εσωτερικού διατάγματος, επιβάλλει, τα υπόλοιπα της ανταλλάξιμης περιουσίας, περίπου 10.000 ακίνητα, να χρησιμοποιηθούν για την αποκατάσταση των νεοπροσφύγων. Κι αυτό επισημαίνεται, διότι, εσχάτως, στη λίστα της -υπό ρευστοποίηση- δημόσιας περιουσίας, περιλαμβάνονται και οι ανταλλάξιμες, προκειμένου να καλυφθεί τμήμα του δημόσιου ελλείμματος, και των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα μνημόνια του δανεισμού της Χώρας από την «τρίκα».

Ευελπιστούμε, λοιπόν, πως η κινητοποίηση των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας, δε θα επιτρέψει, η Ελληνική Πολιτεία, να επιχειρήσει να ακυρώσει προγενέστερους, αποκαταστατικούς νόμους, που έμειναν ανεφάρμοστοι εξαιτίας της δικής της αβελτηρίας! Δε θα σπρώξει τους νεοπρόσφυγες στο δρόμο της νομικής αντιδικίας με την αγαπημένη Πατρίδα τους! Στο πλαίσιο αυτό, επίσης, είναι ανάγκη να τονισθεί πως, δε χωρούν «παζάρια», ή δήθεν συμβιβαστικές προτάσεις, να εφαρμοστεί ο ν.4014/2011, αλλά με εκπτώσεις, ως προς το ποσό και το χρόνο καταβολής προστίμου. Διότι, όσο ζοφερή κι αν είναι η οικονομική πραγματικότητα της Χώρας, η Ελλάδα οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που ανέλαβε -με την υπογραφή της- έναντι των νεοπροσφύγων.

Επειδή, η ευθύνη πια ανήκει, κατά το 100%, στη Βουλή των Ελλήνων, Σας παρακαλούμε, να σταθμίσετε τις επισημάνσεις μας, και να αποφασίσετε. Μην επιτρέψετε με την ψήφο σας, διαιώνιση του προβλήματος! Μην προσθέσετε άλλον ένα εμπαιγμό, σ' αυτόν του 1923, και στην 20χρονη ταλαιπωρία των εκατοντάδων χιλιάδων νεοπροσφύγων, ομογενών, Ελλήνων του Πόντου, από την πρώην Σοβιετική Ένωση! Έστω και την ύστατη ώρα, απευθύνουμε έκκληση, για τη συγκέντρωση των υπογραφών, στο κείμενο της τροπολογίας, που σας προτείνουμε, ώστε να δοθεί η πρέπουσα, οριστική, δίκαιη λύση στο θέμα, στο κείμενο που θα εγκρίνει η Βουλή των Ελλήνων.

Έστω και τώρα, ας μη μας ωθήσει, η Εθνική Αντιπροσωπεία, τους νεοπρόσφυγες, την ηγεσία του Ποντιακού Ελληνισμού και την έκφραση της τοπικής Δημοκρατίας, στις περιοχές όπου εγκαταστάθηκαν νεοπρόσφυγες, να επιζητήσουμε τη δικαίωσή τους, μέσα από διαδικασίες που θα εκθέσουν την Ελλάδα!

Σας ευχαριστούμε, για την προσοχή σας, και για την όποια πρωτοβουλία αναλάβετε!

Information from ESET NOD32 Antivirus, version of virus signature database 6725 (20111219)

The message was checked by ESET NOD32 Antivirus.

<http://www.eset.com>

--

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

Τομέαρχης Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης

<http://nikosnikolopoulos.gr/>

Follow @NikNikolopoulos on Twitter

3 συνημμένα αρχεία

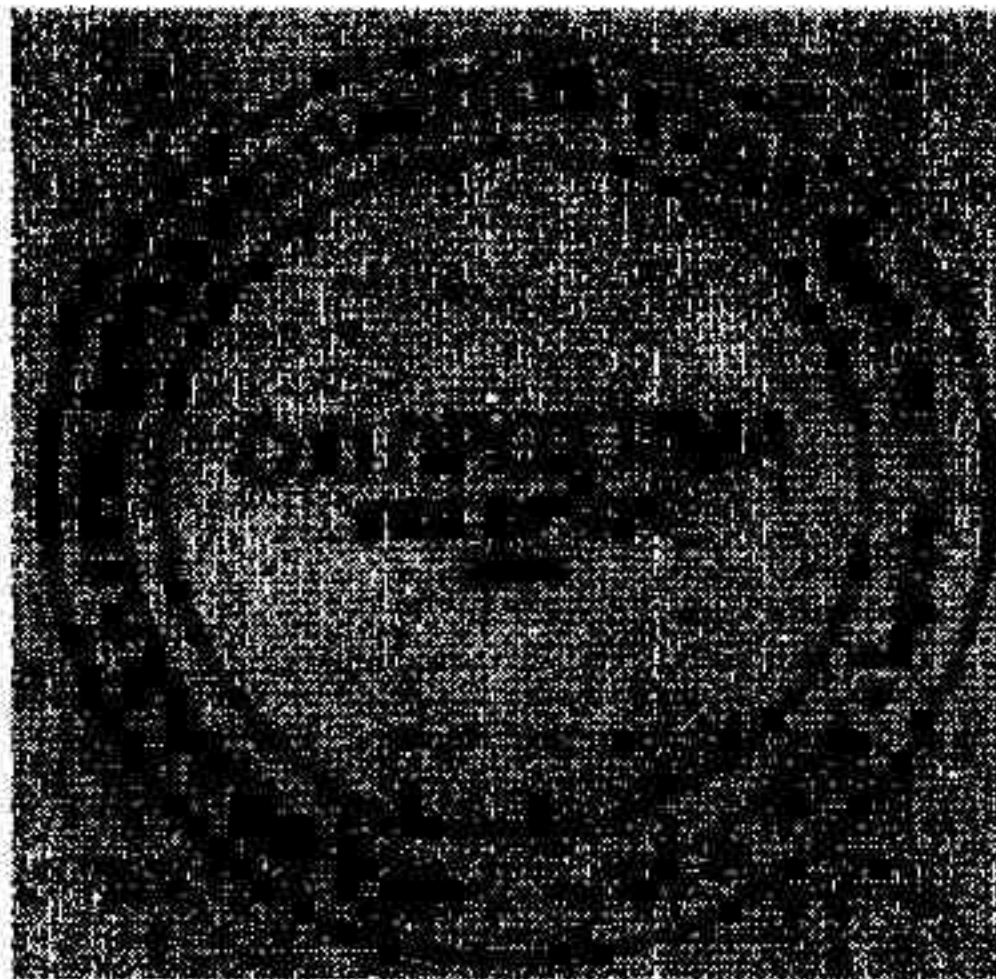

image001.png
110K

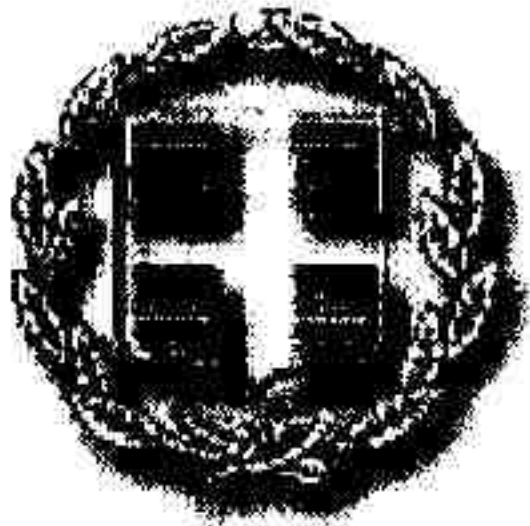

image008.png
6K

image010.emz
47K